

**Kristian Thulesen Dahls
tale ved Dansk Folkepartis Årsmøde i Herning,
lørdag den 17. september 2016**

- Det talte ord gælder –

Klausuleret til afholdelsen.

Det er derfor, vi er her:
Der er så meget, vi skal passe på.
Vi skal tage kontrollen tilbage.

Er I klar til valg??

Når vi ser på den helt aktuelle situation i den politiske verden. Så er det godt at holde sig klar. Der er jo faktisk krise på Christiansborg. Det vender jeg naturligvis tilbage til.

Velkommen til årsmødet 2016. Dansk Folkepartis 21. af slagsen. Vi er tilbage her i kongrescentret. Endelig årsmøde igen!

Og velkommen til jer alle! Jeg har glædet mig. En af årets helt store begivenheder. Nogle af Jer ser kun hinanden denne ene gang om året. Man kan se gensynsglæden, når nogle mødes efter endnu et år. Andre siger tak for sidst fra Grundlovsmødet i sommer eller et andet arrangement, man har været til. Og mange af Jer er her sammen med gode partifæller fra lokalforeningen.

Alle er I velkommen. Delegerede og DF-gæster. Også vores gode unge fra Dansk Folkepartis Ungdom. I bliver flere og flere og gør et kæmpearbejde. Held og lykke med skolevalget om nogle måneder. Måske I skal ud til mere end 300 skolemøder på ganske kort tid. Det kræver mange engagerede folk. Og herfra vil I møde fuld opbakning til at få vores gode budskaber ud til de danske skoleelever.

Også velkommen til folk udefra. Gæster og pressefolk. I er også kommet flere end normalt. Sker der noget spændende i dansk politik for øjeblikket – fristes man til at spørge?

Vi får nogle forrygende dage, selv om vi er så mange, så vi må rykke lidt sammen, for at vi alle kan være her.

Men det kan jo også være meget godt. Det med at rykke tættere sammen. Vi kommer da hinanden ved, kan man sige.

Og da vi alle sammen – over 1300 mennesker – er her for det samme; for at arbejde for Dansk Folkeparti og for at være sammen om politikken, og om festen, så er lidt kommen hinanden ved måske heller ikke så ringe endda!

Og hvorfor er det, vi samles? Udover det sociale – at vi faktisk godt kan lide at være sammen. Hvad er formålet?

Hvad er det, vi skal? Hvad er den røde tråd?

I vores principprogram hedder det blandt andet, at vores formål er at hævde Danmarks selvstændighed, at sikre det danske folks frihed i eget land samt at bevare og udbygge det danske folkestyre og monarki. Vi skal simpelthen sørge for, at danskerne er herre i eget hus.

Samtidig skal udviklingen af vort land ske i respekt for det, generationerne før os har bedrevet. Med det mener vi, at man ikke pludselig skal ændre grundlæggende på det, vi har overtaget fra vores forældre, bedsteforældre og oldeforældre. Vi skal behandle det, de har skabt med respekt, inden vi kan overlevere det i en forhåbentlig endnu bedre stand til de kommende generationer.

Hvad betyder det i praksis?

Ja. Det betyder eksempelvis, at når vi siger, at vi vil udbygge folkestyret, så mener vi, at vi vil udbygge folkestyret!

For vi ønsker, at vi danskere bestemmer i Danmark, ikke at EU bestemmer stadig mere i Danmark!

Og vi ønsker, at vi danskere bestemmer, hvem vi vil have ind i vores land – blandt andet ved at vi kontrollerer vores grænser! Og vi vil sikre det, vi holder af. Vi skal i en globaliseret verden, hvor så meget ufred huserer, passe på det, vi er glade for i vores land. Så når vi siger, "Der er så meget, vi skal passe på", er det med en dobbelt mening. Der er så meget ondt ude i verden, som vi skal gøre, hvad vi kan for at holde ude af Danmark. Men "der er så meget, vi skal passe på" handler også om, at der er så meget godt i Danmark, som vi netop skal passe på!

Når vi siger, at vi i Danmark skal tage kontrollen tilbage – at danskerne skal have kontrollen i eget land - er det jo netop for, at vi har beslutningskraften her til lands, der kan sikre de værdier og den samfundsindretning, som vi holder af.

Så når spørgsmålet lyder: Hvorfor Dansk Folkeparti? Hvorfor er vi her? Så er det netop derfor: "Der er så meget, vi skal passe på". Vi skal tage kontrollen tilbage!"

Velkommen til Dansk Folkepartis 21. årsmøde.

-----//

—

DA VI I SIN TID GRUNDLAGDE Dansk Folkeparti, da *ville vi noget* med Danmark. Det var det, det handlede om. Det, der bandt os sammen, var, at vi virkelig havde ønsker for, hvordan Danmark bedst bevares og forsvares. Vi havde klare holdninger til Gud, konge og fædreland, pligter og rettigheder.

Det var danskernes ve og vel og fremtid, vi ville slås for.

Vi grundlagde partiet, fordi vi mente, at meget kunne gøres bedre.

Det mener vi stadig.

Og i Dansk Folkeparti skal vi være tålmodige folk. Vi ved godt, at det kan tage tid for andre at vænne sig til tanken om lavere kriminel lavalder eller grænsekontrol.

Kan I huske, at Lars Løkke Rasmussen og hans regering helt indtil årsskiftet stædigt afviste enhver tanke om grænsekontrol? At de blankt afviste det krav, vi rejste her på vores årsmøde sidste år om grænsekontrol?

Og at Venstre gik og bildte folk ind, at grænsekontrol ville øge antallet af asylansøgere og derfor var en virkelig dårlig ide?

Lige siden et folketingsflertal i 2001 afskaffede grænsekontrollen og ulykkeligvis indskibede Danmark i Schengen-samarbejdet, har Dansk Folkeparti kæmpet indædt for at genindføre grænsekontrollen. Komplet med politi, toldere, kameraer, scannere og faste bygninger, vigebåse osv.

Det har unægtelig taget noget tid. Og først da selv svenskerne fik nok og indførte grænsekontrol begyndte det at dæmre for de andre ovre på Borgen. For det grænseløse Europa er en illusion, er et luftkastel, er en trussel mod frie, selvstændige nationer.

Jeg er overbevist om, at Dansk Folkepartis vedholdende pres har virket.

Jeg er overbevist om, at uden os havde Danmark stadig en pivåben grænse!

Og selvom grænsekontrollen ikke endnu er optimal, har den dokumenteret sin effekt.

For selvfølgelig virker grænsekontrol. Det virker altså også at låse sin hoveddør. Hvis ubudne gæster gerne vil ind, bliver det noget sværere. Og har man så også en stor hund og en alarm, så bliver det ret svært for ubudne folk at komme ind.

Og billedligt talt er det, hvad vi vil have ved grænsen: lås på døren, en alarm og en stor hund!

For budskabet herfra er enkelt: Vi vil ikke have det grænseløse Europa!

-----//

I Dansk Folkeparti vedkender vi os både en national-konservativ arv og en arv fra det gamle Socialdemokrati.

Vi ser vores fælles historie, sproget og de danske værdier som samlingspunkter. Og sammen med kongehuset, 1000 års kristendom og Dannebrog danner de fundamentet for det fællesskab, den omsorg for hinanden og den gensidige respekt, som vores samfund er udtryk for.

For os er der ingen modsætning i at have en konservativ tilgang til for eksempel økonomi, politi og kongehus på den ene side og solidaritet og gamle socialdemokratiske krav om pligter og rettigheder på den anden side. Tværtimod. Vi ser et slægtskab.

Vi har i mange år sagt, at vi er lige på midten i dansk politik. Det har ind imellem fået en eller to til at trække på smilebåndet. Men ikke så meget mere...

For vi ér midten. Vi er dem, der vil bevare og udvikle. Ikke rive ned og grundlæggende ændre det Danmark, vi kender.

Det er en kæmpe misforståelse at tro, at konservatisme eksempelvis har noget at gøre med, at uligheden skal vokse. At topskatten skal væk, og lader vi falde, hvad ikke selv kan stå og toppe det med at tage nogle ydelser fra de økonomisk dårligst stillede, så er dagen godt anvendt.

Sådan er det ikke. At være konservativ er at værne og bevare, at passe på – og at forandringer sker velovervejede. Så alle kan følge med. Så man har respekt for det, vi har overtaget fra tidligere generationer.

Og selvom det ligger os fjernt i Dansk Folkeparti at hylde andre faner end Dannebrog, vores flag, så er ord som solidaritet og fællesskab, pligter og rettigheder, nogle som vi føler slægtsskab med.

Og disse værdier fejrer vi så måske ikke så meget den 1. maj under internationale paroler, men vi gør det hjertens gerne under Dannebrog – på grundlovsdag den 5. juni! For det er for os danske værdier, som vi skal værne om.

Vi ser Grundloven som bærende for det danske folks styre af landet. Dét kan internationale slagsange og røde flag, der smælder, ikke komme i nærheden af at matche!

Men trods forskellene mellem os og Socialdemokratiet – forskelle, som ér der og er reelle – så ser jeg Socialdemokratiet, som det er i dag, i 2016, som en mulig samarbejdspartner i store aftaler med Venstre og os!

Og nu nærmer jeg mig den aktuelle situation på Christiansborg, som jeg i indledningen lovede at vende tilbage til. Men før det.....

Prøv lige et kort øjeblik at tænke tilbage. Ikke langt. Til 1990'erne..

Ja, vi er nødt til lige at runde det. For det fortæller lidt om rejsen hertil i dag. Det var dengang, den daværende danske statsminister hed Poul Nyrup Rasmussen. Han sagde: "Set med mine øjne. Stuerene, det bliver I aldrig!".

Det var i 1999. Han havde det svært med os. Og det har Socialdemokratiet i det hele taget haft i næsten alle vore leveår.

Kan I huske den sidste statsminister? Før valget sidste år? Jeg har næsten glemt hende. Det er jo ligesom dårligt vejr. Det glemmer man også hurtigt.

Før, hun blev statsminister, sagde jeg om hende, at hvis ikke hun vandt valget og blev statsminister, så ville hun nok rejse. Til London.

Hun vandt valget og blev statsminister.

Så tabte hun heldigvis valget sidste år. Og nu er hun rejst. Til London.

Vi taler om Helle Thorning-Schmidt... Dronningen af løftebrud.

Hende, der nærmest pralede af, at det første, hun gjorde som statsminister, var at fjerne den aftale om grænsekontrol, som vi i Dansk Folkeparti havde fået presset VK-regeringen til i 2011.

Hende, som stolt i en tale i EU sagde, at hun var en europæer i hjertet. "European by heart".

Ak ja. Her gik jeg og troede, at en dansk statsminister først og fremmest er dansker i hjertet.

Men personen der var Socialdemokratiets formand indtil sidste år var først europæer og siden dansk. Det skinnede bestemt også igennem i hendes politik.

Og hun føjede dermed sig selv til rækken af socialdemokratiske statsministre, der på trist vis har skaltet og valt med Danmark.

I de sidste 3-4 årtier har Socialdemokratiet haft et hovedansvar for en indvandringspolitik, der har skabt kæmpe udfordringer for vort land. Så det er fuldt forståeligt, at mange har en stor skepsis i forhold til det partis oprigtighed i forhold til nu at få ryddet op i lige præcis de problemer.

Også når hykleriet bliver for tydeligt. Som når I i disse uger hører socialdemokrater råbe højt op om, at Dansk Folkeparti tydeligere end vi gør, bør sige nej til topskattelettelser. Samtidig med at Thorning-Schmidt regeringen indførte store lettelser præcis for topskatteydere og i øvrigt rundbarberede både kommune-økonomien og nedsatte pensionisternes regulering af folkepensionen.

Bare lige så alle husker det, inden Socialdemokraterne bliver for hellige.

Men jeg ser nu også en ny ledelse af Socialdemokratiet. En ledelse, som i hvert fald i ord tør gå nye veje. Som i hvert fald nu siger, at de københavnske vestegnsborgmestre havde ret, da de advarede imod den slappe indvandringspolitik.

Og som i praksis lægger afstand til Poul Nyrup Rasmussens påstand om, at Dansk Folkeparti er noget, katten – eller hunden – har slæbt ind.

Jeg vælger at tro på oprigtigheden i, at Socialdemokratiet anno 2016 kan, tør og vil indgå store aftaler med os om f.eks. udlændinge, boligområdet og energifgifter. Store områder, hvor det er vigtigt, vi får taget fat, og hvor danskerne har krav på at vide i mange år frem, hvad de kan regne med. Hvor der skabes vished og dermed tryghed om fremtiden.

Hvor vil det være forfriskende, hvis dette efterår bliver brugt til et reelt nybrud i dansk politik. En tid, hvor de tre store partier med tilsammen 117 mandater, en overvældende majoritet med et overvældende folkeligt mandat, når til enighed om tidens store udfordringer. Og med løsninger, hvor vælgerne ikke i næste valgkamp skal høre på: "Vi ruller det hele tilbage og dropper resten!".

Hvor man så alligevel ikke ved, hvad man skal betale i skat eller hvornår man kan gå på pension.

Så derfor vil jeg sige til Venstre og Socialdemokratiet. Kan I bryde vanetænkningen? Er I klar til at lave ansvarlige aftaler til gavn for danskerne? Er I klar til at komme op af Jeres skyttegrave?

Kom bare. Vi er SÅ klar i Dansk Folkeparti.

-----//

Og nu har jeg jo så ad bagvejen nærmet mig det, jeg lovede at vende tilbage til. Den aktuelle situation på Borgen. Krisen. Lad os da så tage den! For hvad i alverden er det, der sker?

Når man lytter til den politiske debat i de her måneder, så kunne man jo tro, at Danmark ikke har mere alvorlige problemer, end om de danskere, der hver tjener millioner af kroner om året, skal have en skattelettelse eller ej.

Man kunne godt få den tanke, at verden er fredelig, grænsen sikret og Danmark solidt forankret økonomisk, socialt og for al fremtid. Eneste lille knast er, at hver 10. dansker skal betale 15% ekstra i skat af den del af deres løn, der ligger over knap en halv million kroner.

Man må således forstå på nogle af vore politiske kolleger, at det er til alles bedste, at 90 procent af befolkningen bidrager til, at de sidste 10 procent får nogle flere penge.

De synes øjensynligt, at det er ret og rimeligt, at mureren, tømreren, sygeplejersken eller den i politik altid berømte kassedame skal arbejde endnu længere end allerede bestemt samtidig med, at de økonomisk bedst stillede kan få flere penge til sig selv.

Men hvorfor skal aftaler om at gøre Danmark til et bedre sted at leve, et sikrere land, et mere trygt og retfærdigt land: Hvorfor skal sådanne aftaler umuliggøres, medmindre man samtidig sænker topskatten med 5 procent?

Og lad mig slå fast med det samme: Det er bestemt ikke et princip for os i Dansk Folkeparti, at danskerne skal betale mest muligt i skatter og afgifter. Og heller ikke vores synspunkt, at bare skatten er høj nok, så er alt dermed i skønneste orden for vore ældre, de syge, de udsatte og for politiet, skolelærerne, pædagogerne og i forsvaret.

Men det er et princip for os, ja faktisk helt grundlæggende for os, at danskerne kan føle sig sikre og trygge, både derhjemme, hvor vi bor, og når vi færdes – også under motorvejsbroer og på Christiania!

Og vi føler os overbeviste om, at langt de fleste danskere ønsker:

- Den nyeste og bedste behandling på vore sygehuse.
- En værdig og omsorgsfuld ældrepleje.
- Gode børneinstitutioner, skoler og uddannelsessteder.
- en sikker og bevogtet grænse.
- et veluddannet og mere talstærkt politikorps.

FØR man fordeler penge, der i udgangspunktet slet ikke er der til skattelettelse til de 10 procent, der i forvejen har mest at gøre godt med.

Både vi, Socialdemokratiet og Venstre gik til valg sidste år på at love danskerne velfærd og tryghed. Vi sagde det på hver vores måde og med hver vores prioritering. Men bedre velfærd var fællesmængden – selv om Venstre godt nok også sagde en del om nulvækst.

Det synspunkt har de så heldigvis forladt. Forhåbentlig i en erkendelse af, at vil vi sikre en fortsat bedre sygepleje, værdig ældreomsorg, gode skoler, effektivt politi og alt det andet, vi hver især forbinder med tryghed og velfærd, ja så koster det penge.

Man kan effektivisere meget. Men man kan ikke effektivisere sig til alt. Det lyder smart, men sådan fungerer hverdagen jo ikke ude i virkeligheden.

Og nu står vi så her i dette efterår og har højspændte diskussioner om, hvem der er mest stålsat, hvem der blinker først og om ultimatummer.

Det ér altså ærgerligt!

Og det er specielt ærgerligt, når det fjerner fokus fra det, der virkelig betyder noget for fremtiden.

For ved I hvad? Mens vi er samlet her og taler politik med hinanden i et par dage, så presser omverdenen sig på.

Over en million asylansøgere og migranter har mast sig ind i det pivåbne EU - alene det seneste år.

For selv om aftalen er, at EU skal sikre sine grænser mod de omgivende lande, så er det ikke en aftale, der overholdes.

Og nu taler den tyske forbundskansler Angela Merkel allerede – igen! – om hendes form for solidaritet og ny fordeling af de mange migranter, som hun naivt bød velkommen med åbne arme i disse dage for et år siden.

Det er den reelle, store udfordring, som Danmark står overfor!

Det er det problem, der skal løses!

Ikke topskatten.

Da jeg begyndte at interessere mig for politik, var marginals-katten på 73 procent.

Nu er den ca. 56. Og grænsen for topskat er de seneste få år hævet fra 390.000 kr. til 467.000. Så skal vi nu ikke koncentrere os om det vigtige?

Og – jeg kan forsikre jer for, at det er præcis, hvad vi i Dansk Folkeparti vil bruge efteråret på: at arbejde stenhårdt på, at vi på Christiansborg løser de reelle problemer, som vi alle oplever i hverdagen.

Så lad mig derfor slå fast:

Der kommer ikke en aftale i dette efterår, hvor Dansk Folkeparti medvirker til Liberal Alliances ultimative krav om, at topskatten sænkes med 5 procent for alle, der betaler topskat. Det kommer ikke til at ske.

Hvis denne kendsgerning så betyder, at Liberal Alliance vil udløse et folketingsvalg, må de så gøre det. Men vi må nu have håndteret denne elefant i lokalet. Vi skal have den fastlåste situation – krisen på Christiansborg – løst. Der er så mange udfordringer for vort land, der presser sig på og som lige nu afventer en tudetosset diskussion om topskat.

Kræver det så et valg, må vi tage de 3-4-5 uger, det tager. I Dansk Folkeparti frygter vi bestemt ikke et folketingsvalg. Tværtimod. Det er ikke et problem i et demokratisk land som Danmark at tage et folketingsvalg, når tingene er kørt fast på Christiansborg.

Så jeg spørger igen: Er I klar til valg? De kan bare komme an – kan de!

-----//

Tænk på tallet 41.

Og tænk så på tallet 84.

Hvorfor nævner jeg dem?

Jo - 41 procent af de personer, der har været på kontanthjælp i over 10 år i træk, er ikke-vestlige indvandrere. Det dokumenterede tal fra Beskæftigelsesministeriet i sidste uge.

84 procent af de ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp, er ikke-vestlige indvandrere.

De tal fik vi allerede frem sidste efterår, da vi tog beslutningen om at genindføre kontanthjælpsloftet.

Begge tal er absurd høje.

Og netop antallet af ikke-vestlige udlændinge i Danmark i kombination med deres samlede, negative påvirkning af dansk økonomi, kultur og tradition er lige præcis årsagen til, at vi i Dansk Folkeparti bliver ved og ved med at knokle for en strammere indvandringspolitik!

For løser vi ikke det her, så kan mange andre diskussioner hurtigt blive overflødige og akademiske – hvor relevant, indholdet ellers måtte være.

Diskussioner om bedre sygehuse, ældre-omsorg, skoler, uddannelser, flere politibetjente og et effektivt forsvar kan vi godt tage sådan for sportens skyld. Men der *bliver ikke råd* til alle ønskerne i fremtiden, hvis ikke vi løser udfordringen med indvandrere i Danmark.

Så enkelt er det.

Indvandringsspørgsmålet er en af de største udfordringer for vort lands fremtid.

Det løfterige er så, at *hvis* vi får det løst, så er vejen banet for håndteringen af ganske meget andet, som de fleste af os gerne vil med Danmark!

Men for at kunne gøre det, må vi tage fat!

Og for at sige det, som det er: Det løses alene ved at få mange færre ind og mange flere ud. Og det haster.

Derfor besluttede vi på vores sommergruppemøde i starten af august at sætte ind på 5 afgørende punkter:

For det første:

Vi skal have gjort grænsekontrollen permanent og den skal udbygges, så den bliver langt mere effektiv.

Grænsekontrol virker. Alle dommedagsprofetierne om, at Danmark ville gå helt i stå og, at vi ville ende med at få langt flere asylsøgere, hvis vi indførte grænsekontrol, har vist sig at være netop det:

Dommedagsprofetier uden hold i virkeligheden. Og dommedagsprofeterne står helt afklædte og udstillede tilbage. Ingen nævnt, ingen glemt.

Fakta er, at erhvervslivet kører videre som altid. Uden nævneværdige gener. Asyltallet er raslet ned – selvom det stadig er for højt. Grænsekontrol virker i Danmark, og i en stribe andre europæiske lande, som også har gjort det eneste rigtige og genrejst deres grænser for at stoppe tilstrømningen af migranter.

For det andet:

Vi skal straksbehandle asylsager på grænsen. Og sende ansøgeren retur, hvis vedkommende kommer fra et sikkert land. Det er absurd, at man kan vandre gennem 5-6 sikre lande og så stadig skulle være berettiget til asyl, når man endelig når frem til Danmark. Vi skal have stoppet den form for asylshopping.

For det tredje:

Vi skal lave en hjemsendelsesplan for hver enkelt flygtning og familiesammenført. Det skal stå klart for alle, at udgangspunktet er, at man som flygtning får hjælp i Danmark midlertidigt. Nøgleordet er midlertidigt.

Og vi skal gennemgå de mange sager med flygtninge og familiesammenførte, som har fået midlertidigt ophold her i landet. Hvis forholdene i deres hjemlande har ændret sig, så skal de selvfølgelig hjem igen.

Vi skal have en aktiv hjemsendelsespolitik, der sikrer, at de meget ressourcestærke migranter, der har kunnet bevæge sig helt hertil, kommer hjem og hjælper med at genopbygge deres land.

For det fjerde:

Vi skal have fjernet dagpengeretten igen for personer med midlertidig ophold i Danmark. Det er helt galt, at man har lavet en trepartsaftale, hvor virksomheder kan ansætte asylsøgere til dumpingløn på helt ned til 49 kroner i timen. Samtidig med, at der optjenes dagpengeret. Det vil sige, at efter to på dumpingløn, så er en asylsøger klar til dagpenge. Det er da tudetosset. Og det skal laves om igen hurtigst muligt.

I øvrigt ser det ud til, at virksomhederne slet ikke er interesserede i ordningen, når det kommer til stykket.

Selvom der for et år siden næsten ingen grænse var for, hvor velkvalificerede disse migranter var, og disse personer nærmest var en hjælp til et trængt dansk arbejdsmarked, så viser virkeligheden nu altså et helt andet billede.

For det femte:

Vi skal turde tage et opgør med forældede konventionsbestemmelser. Vi skal blandt andet sikre, at internationale konventioner ikke står i vejen for, at vi her i landet selv kan bestemme, hvem der kan få dansk statsborgerskab. Og vi skal ikke finde os i, at gamle og

virkelighedsfjerne konventioner forhindrer os i at udvise hærdede kriminelle udlændinge, som er blevet dømt til udvisning. De skal ikke på tålt ophold. De skal ud. De skal simpelthen ikke være i Danmark.

Hvis vi får gennemført de her 5 ting, så er vi nået langt. Så kan vi tage kontrollen tilbage. Og få styr på Danmark.

Og det er altså blandt andet disse ting, et handlekraftigt Folketing skal sikre. Det haster!

-----//

Får vi genskabt kontrollen med Danmark, sparer vi mange konflikter og mange penge. Dem kan vi bruge til at sikre den rigtige sociale balance i vort land.

Sikre den tryghed, som det er at vide, at man kan blive behandlet, hvis man går hen og bliver syg. I mange andre lande lever dem med de færreste midler i regulær frygt for at blive syge. For sker det, så er de henvist til et sundhedsvæsen, som fungerer meget dårligt. Sådan mener jeg faktisk ikke, at det er i Danmark. Det skal vi være glade for og stolte over. At det i Danmark ikke er størrelsen på ens pengepung, som afgør, om man kan få en god behandling eller ej.

Men det betyder ikke, at alt er godt. Det betyder ikke, at der ikke er plads til forbedringer. Og i Dansk Folkeparti ved vi godt, at det koster penge at have et velfungerende sundhedsvæsen. Det koster mange penge. I vores optik er det bare sådan, at de penge SKAL findes. For vi VIL have et af de bedste sundhedsvæsener i verden.

I disse år bygges de såkaldte supersygehuse. Men bliver de også så super? I mange tilfælde er budgetterne overskredet, og det har betydet, at der er blevet skåret ned. Der er for eksempel varslet færre sengepladser på de nye sygehuse end tidligere planlagt, mens man på eksempelvis Skejby næppe får råd til et planlagt patient-hotel. Det er bare ikke godt nok!

Og når vi nu er ved det, så er det ærligt talt også noget skidt, at patienterne på flere af de nye supersygehuse vil få serveret mad, der er tilberedt i køkkener uden for sygehusene. Det er altså bare ikke det samme, når maden bliver leveret måske i plastikbøtter for så at blive varmet op på selve sygehuset. Man har da mere lyst til at spise, hvis man bliver præsenteret for synet og duften af et nylavet og velsmagende måltid, end hvis man bliver spist af med trist anonym mad. Det tror jeg godt, at vi kender alle sammen. Der findes jo også mange patienter, som på grund af deres sygdom har en ringe appetit. De kan dårligt nok få noget ned.

Her nytter det ikke noget, at maden på deres tallerken er noget sejt kød, lidt optøede grøntsager og en gullig masse, som måske, og måske ikke, er kartoffelmos.

Sådan skal det ikke være!

Det er ikke dén vej, vi skal! Vi skal gøre et hospitalsophold så tåleligt som muligt og her spiller frisklavet mad selvfølgelig en stor rolle.

Kvalitet koster så lidt ekstra. Det ved vi godt, og de penge vil vi gerne finde.

Det gælder både i forhold til behandling og ernæring. Men det skal til for at sikre et sundhedsvæsen i verdensklasse og et sundhedsvæsen i verdensklasse er præcis det, vi i Dansk Folkeparti ønsker os.

-----//

Kan I huske, hvem der var gæstetaler på Dansk Folkepartis årsmøde sidste år?

Det var selvfølgelig Ældresagens direktør Bjarne Hastrup. Og han havde – som mange af jer sikkert husker - medbragt en interessant vision for ældreområdet.

Danmark HAR råd og SKAL have råd til en værdig ældrepleje, lød overskriften dengang fra Bjarne Hastrup.

Og I husker måske, at Bjarne Hastrup i sin tale lagde meget vægt på, at vore ældre skal have mulighed for at leve et værdigt og meningsfuldt liv. Og selvom man er afhængig af hjælp fra andre, så skal man kunne opleve at blive inddraget, have selvbestemmelse, og blive respekteret som menneske.

Alle disse ting er selvfølgeligheder i det danske velfærdssamfund, er man fristet til at sige. Men desværre har vi jo i de senere år oplevet flere eksempler på ældre rundt om i landet, som pga. besparelser ikke har fået den optimale pleje, vi ellers synes, de har krav på efter et langt liv.

Historier om ældre, der ikke fik lov at komme på toilettet. Ældre, der ikke fik gjort ordentligt rent. Hvor var værdigheden henne? Hvor var respekten?

Det var derfor en stor sejr for Dansk Folkeparti, da vi i finansloven for 2016 fik indført den såkaldte værdighedsmilliard til landets kommuner, som konkret betyder, at kommunerne i årene fremover får tilført en pose ekstra penge.

Og pengene er allerede begyndt at bære frugt. En ny redegørelse, som Sundhedsministeriet og kommunerne har lavet i sommer, viser, at man rundt om i landet er begyndt at bruge den milliard, som vi har fået afsat, til at lave gode tiltag for de ældre. Nogle har ansat flere varme hænder på plejehjemmene, nogle har givet mulighed for at ældre kan komme i bad, når det passer dem, og nogen får gjort rent, når det passer dem.

Se, dét er nemlig værdighed!!

Men det afgørende for værdighedsmilliarden var også, at nu var bunden nået i forhold til de ressourcer, vi bruger på at bistå de plejekrævende ældre. Nu skulle der ikke spares mere. Nu skulle der tværtimod lægges til. Så for at få pengene fra værdighedsmilliarden skulle man acceptere, at de kommer oveni det, man i forvejen bruger på ældreområdet.

Men det budskab har åbenbart ikke alle landets kommuner forstået. Ifølge en undersøgelse, som Ældresagen har lavet, har 29 kommuner således overraskende prioriteret at spare på ældreområdet i år, selvom de har modtaget pengene fra værdighedsmilliarden. Det virker jo helt og aldeles urimeligt.

Derfor rejser Dansk Folkeparti nu et krav om eftersyn af de pågældende kommuner. For netop at sikre værdighed for vores ældre lige fra Skagen til Gedser og fra Blåvand til Christiansø!

Og vi glæder os til en anden gang at få besøg fra Ældresagen og følge op på det, som Bjarne Hastrup satte i gang på vort årsmøde sidste år. Og så skal det stå klart, at vi fulgte denne sag til dørs. At pengene selvfølgelig gik til de plejekrævende ældre og ikke til at lukke huller andre steder i kommunerne.

-----//

Et andet emne inden for ældreområdet, som har været genstand for en del debat det seneste år, er boligydelsen til vores pensionister. Regeringen havde i deres finanslovsforslag et ønske om at finde 90 mio. kr. på området her i 2016, og i forhandlingslokalet blev vi mødt med det budskab, at den øvelse sagtens kunne lade sig gøre, uden at den enkelte ældre fik problemer. Vi fik endda at vide, at de 92.000 husstande med den ringeste økonomi ville få en stigning i deres boligydelse.

Men det regnestykke holdt ikke, og Dansk Folkeparti fik før jul sidste år skrottet forslaget igen.

Men diskussionen om boligydelsen dukkede igen op til foråret. For pengene skulle jo findes, hed det sig fra finansminister Claus Hjort Frederikssens side, for ellers kunne finansloven ikke hænge sammen.

Men underligt nok havde finansministeren ligeledes i foråret pludselig råd til at bruge hele 640 millioner kroner til flygtninge og migranternes boligforhold. Penge, som blev nærmest tryllet frem af ingenting og som blev stillet til rådighed for kommunerne. Jeg husker tydeligt en finansminister, som forklarede medierne, at han havde fundet pengene i skuffer og skabe og andre gemmer i finansministeriet.

640 millioner kroner til flygtninge og migranternes indkvarteringsudgifter! Og så ville Venstre have, at vi skulle finde 90 millioner kroner fra pensionisternes boligydelse. For ellers kunne finansloven ikke hænge sammen.

Helt ærligt. Sådan spiller klaveret altså ikke!

Og derfor vil jeg i dag gerne slå fast: Dansk Folkeparti vil ikke ændre vilkårene for pensionisternes boligydelse, så der efterlades en regning hos landets pensionister!

Vi skal skabe tryghed. Også for vore ældre medborgere!

-----//

Og når jeg taler om tryghed. Så kommer jeg til at tænke på den store indsats, som blandt andet politi og danskere i militærtjeneste yder hver dag. Herhjemme og på missioner i udlandet. For netop at skabe tryghed for os andre.

Jeg har den største respekt for de danskere, der stiller sig til rådighed for dansk politi og dansk militær og den indsats, der ydes. Ofte under vanskelige og farlige forhold. Eller de fængselsbetjente, der arbejder med nogle af de mest hærdede kriminelle. Under trusler mod dem selv og deres familier.

Vi så desværre for nylig igen, hvordan fængselsbetjente bliver truet og endda undertiden overfaldet.

Og vi så også hvordan to betjente og en turist blev skudt på Christiania, af en kynisk narkokriminel. Den ene betjent, som blev skudt i hovedet, er stadig indlagt i kritisk tilstand. Det er forfærdeligt. Og fuldstændig uacceptabelt. Vi skal aldrig acceptere, at der er steder i Danmark, hvor lovløsheden hersker. De mennesker, der arbejder for at sikre os andre tryghed, skal have vores fulde opbakning. Og der skal være hårde straffe til de mennesker, der truer eller overfalder disse gode folk.

Jeg er sikker på, at vi er mange samlet her i Herning, som sender de varmeste tanker og ønsker til den sårede betjent og hans familie og pårørende.

Igennem årene har tusindvis af danske tropper været udsendt på missioner i udlandet. Netop nu er der 400 danske soldater og danske F-16-fly, som bidrager til at bekæmpe terrororganisationen Islamisk Stat i Irak og Syrien. Kan man forestille sig en vigtigere opgave?

Flagdagen 5. september er en af de årlige mærkedage, som er kommet til for få år siden, men som er kommet til med god grund. Det er så smukt at opleve, når det officielle Danmark – såvel som tusindvis af ganske almindelige danskere – bruger Flagdagen til at hylde de soldater og andre, som har været udsendt for Danmark. Det er også en trist dag. En dag, som maner til eftertænkning. For de, som har betalt den højeste pris, og ikke kom hjem. Og for de, som gudskelov kom hjem, men med ar på krop og sjæl.

Men kære udsendte. I skal vide, at vi holder med jer. Og at vi er stolte af jer. Og at vi står bag Jer – også når I er kommet hjem og er veteraner. Og ikke kun på Flagdagen den 5. september. Men hele året rundt.

Politiet, fængselsbetjentene, vores tjenestegørende i militær og hjemmeværn og andre, som utrætteligt arbejder for, at vi kan være trygge og sikre, fortjener en stor og varm tak. Og de fortjener vores fulde og ubetingede opbakning.

-----//

Europa er under hastig forandring. EU forsøger selvsagt at nedtone det. Men realiteten er, at Europas befolkninger siger fra. Vi så det i forhold til migrantstrømmen sidste efterår. EU handlede ikke i tide. De ydre grænser var ikke sikrede. Landene måtte selv tage affære.

Vi oplever det i Østeuropa. Der vil man over en bred kam ikke acceptere den tvangsfordeling af migranter, som ellers ligger i EU-regelsættet.

Vi oplevede det med Storbritannien i sommer, hvor vælgerne valgte at stemme sig ud af EU. De valgte Brexit. Nu skal der laves så god en aftale som muligt mellem EU og Storbritannien. Og det skal vi selvfølgelig bakke op om. Briterne vil også i fremtiden være en af vores nærmeste samarbejdspartnere og allierede.

Jeg mener, at Danmark skal gå forrest for at sikre, at der kommer den bedst mulige aftale. Der er kræfter i EU, der vil straffe briterne. Dem skal vi modarbejde. En aftale skal sikre frihandel og samtidig give briterne ret til at regulere indvandringen til Storbritannien.

Og når briterne så på et tidspunkt har fået forhandlet en aftale på plads. En fremtid med mere Storbritannien og mindre EU. Så vil det jo være helt oplagt at spørge danskerne, om de ikke kunne tænke sig en tilsvarende aftale for Danmarks vedkommende.

Det bliver en kamp at få en sådan afstemning. Men så tager vi den kamp. Vi er ikke bange for at kæmpe for det, vi tror på. Tiden arbejder nemlig for mere national selvbestemmelse og mindre EU-regulering. For mere Danmark – mindre EU.

Det så vi også tilbage i december sidste år, hvor vi skulle stemme om retsforbeholdet.

Husker I den aften? Jeg husker den i hvert fald. Det var en god aften. En rigtig god aften, hvor danskerne endnu engang sagde pænt nej tak til at overlade mere magt til EU. Det har danskerne jo for vane. At sige nej tak til mere EU. Heldigvis.

Og det er selvfølgelig også derfor, at så mange politikere er bange for at spørge danskerne. Fordi danskerne så ofte i deres øjne svarer "forkert". Men heldigvis gør danskerne det.

Og det vakte da også et ramaskrig, da de genstridige danskere sidst tillod sig at tale alle de EU-glade midt imod.

Vi sagde nej tak til at overlade retspolitikken til EU. Og vi sagde nej. Helt og aldeles nej til at overlade kontrollen over Danmarks grænser til EU. Aldrig i livet. Og det havde netop været konsekvensen, hvis vi havde stemt for at overlade retspolitikken til EU. Så havde vi mistet muligheden for selv at bestemme, hvordan kontrollen ved de danske grænser skal være.

Nu er det store spørgsmål så, hvordan Danmark kan fortsætte med at være med i det europæiske politisamarbejde Europol. Vi vil jo gerne politisamarbejde med vore nabolande. Det er en rigtig god ide. Og det er godt, at dansk politi eksempelvis har adgang til at søge oplysninger i Europols databaser.

Reglerne for samarbejdet ændres til at være et såkaldt "overnationalt" samarbejde. Det var derfor, vi skulle have en folkeafstemning.

Den bedste løsning er derfor stadig, at der laves en såkaldt parallelaftale med de andre lande om, at Danmark fortsætter i Europol på det grundlag, vi kender i dag. Det var det, Dansk Folkeparti sagde op til afstemningen i december. Og det er det, vi siger i dag.

Men det skal åbenbart være en helt uoverstigelig udfordring. Være særdeles besværligt at skrive det ned, som man ellers foretager sig i dag. I hvert fald når man spørger regeringen og EU-systemet.

Man kunne godt finde ud af lave en ganske kompliceret flygtningeaftale med Tyrkiet på kort tid. En helt håbløs aftale ganske vist, men den blev altså lavet.

Det kunne godt lade sig gøre. Men at lave en aftale med Danmark, hvor man bare kopierer vores nuværende vilkår over i et dokument med en anden overskrift. Det er åbenbart for svært.

Det er regeringen og EU, der skal ordne det praktiske. Det ser indtil videre ikke ud til, at de får sved på panden af de anstrengelser, de gør sig. Så har jeg vist ikke sagt for meget.

Og så er det ærligt talt noget komisk at skulle stå model til, at nogen beskylder Dansk Folkeparti for at løbe fra det, vi sagde i valgkampen. Det er ikke Dansk Folkeparti, der står i vejen for at få lavet en parallelaftale.

Og når der foreligger en aftale, hvor Danmark forbliver medlem af Europol. Og hvor vi bevarer kontrollen med rigets grænser. Hvor det er op til danskerne, om der skal være kontrol ved grænsen. Hvis vi får sådan en aftale på plads. Så vil jeg helhjertet bakke op om den. Helt klart.

Så lad os få den aftale på plads.

Men hvis vi ender med en model, hvor vi skal overlade kontrollen med Danmarks grænser til EU Kommissionen? Så bliver det et nej tak!

Vi vil aldrig fraskrive os retten til at lave kontrol på grænsen. Punktum. Så er det sagt. Så må det være forstået.

-----//

Vi er samlet her i Herning. Vi skal have et par forrygende dage.

Politiske diskussioner, dejligt samvær ved pølsevognen, over en kop kaffe.

Til festen i aften.

Jeg glæder mig til at tale med så mange af Jer, jeg kan nå. Men vi er jo mange, når vi samles.

Og vi bliver igen flere og flere.

I går fik jeg at vide, at vi nu netop har rundet medlem nr. 16.000. For 4 år siden var vi godt 10.000. Så det går bestemt den rigtige vej. Men det er der også brug for, hvis vi for alvor skal sætte dagsordenen – og det skal vi!

Tak for Jeres støtte og opbakning. Tak for ordet! Ha' en rigtig god weekend her i Herning!